

[Finansministeren.]

ler og maa opgøres paa samme Maade, som Tilfældet er for andre Grupper af Papirer; det vil sige, at Undtagelsesbestemmelsen i Forslagets § 2, Stk. 2 a, ikke gælder paa dette Punkt, hvilket i øvrigt fremgaar af selve Lovforslaget.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Sogneraadsformanden skal attestere Kommunekasserens Ombytning af Kommunens Penge, kan jeg daarlige svare paa lige i Øjeblikket, men saa vidt jeg kan se af Bestemmelserne, maa det ligge saadan, at Kommunekassereren maa have en Bemyndigelse fra den, der normalt er berettiget til at tegne for Kommunen — jeg ved ikke, om han er det, eller det er Sogneraadsformanden —, og at han derudover skal legitimere sig med sin Skattebillet; men vi kan i øvrigt i Udvalget drøfte, om det skal være nødvendigt at understrege dette paa en særlig Maade.

Det Punkt, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen gjorde opmærksom paa vedrørende de smaa Levnedsmiddelforretninger og deres Driftskapital, forekommer mig i og for sig allerede at være klaret i Lovbestemmelserne. I hvert Fald er der en Mulighed for at klare det, idet der i § 21, Stk. 5, findes en Dispensationsbestemmelse for Nationalbanken til Fordel for de Kontohavere, hvis Konto er spærret, men som ikke raader over tilstrækkelige Midler til Betaling af nødvendige Udgifter saasom Arbejds lønninger, kontraktlige Forpligtelser, nødvendige Varekøb, Husleje, Skatter, nødvendige Leveomkostninger o. lign. Det vil sige, at over for en Virksomhed som den, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen omtalte, og hvis Konto er blevet spærret paa et for den paagældende Virksomhed ret tilfældigt Grundlag, vil det være en naturlig Ting at lade Dispensationsbestemmelsen komme til Anvendelse.

Naar det ærede Medlem Hr. Lannung giver sine Ønsker om en lempelig Fremgangsmaade den Formulering, at man bør give de Lempelser ved Opgørelsen, som er forsvarlige efter Formaålet, maa jeg sige, at en saadan Formulering kan jeg for mit Vedkommende udmærket tiltræde. Det er klart, at i den Udstrækning, der kan gives Lempelser, hvor de er fornødne, og hvor de hviler paa selve Lovens Grund og ikke forrykker det Formaal, som tilstræbes, kan det ikke være Hensigten fra Administrations Side at placere sig paa et strengt doktrinært Standpunkt; men paa den anden Side maa det fastholdes som ganske afgørende, at der ikke gives Lempelser, som

i nogen Henseende forrykker den Effektivitet, som her tilstræbes.

Den Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Lannung gjorde til § 9, Stk. 1, hvori det hedder: „Den, der med Forsæt ved Indgivelsen af fornævnte Formueopgørelse m. v. meddeler urigtige, vildledende eller ufuldstændige Oplysninger“, vil jeg gerne besvare derhen, at de ufuldstændige Oplysninger, som her gøres straffbare, maa være saadanne ufuldstændige Oplysninger, som er afgivet i svigagtig Hensigt. Hvis det ikke staar tydeligt nok i Loven, hvad jeg mener det gør, kan vi i givet Fald gøre en Bemærkning derom i den Betænkning, som Udvalget afgiver, men jeg gaar ud fra, at det er tilstrækkeligt tydeligt, ogsaa efter hele Sammenhængen, at der her tænkes paa saadanne ufuldstændige Oplysninger, som er afgivet i svigagtig Hensigt.

Hvad angaar de Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde vedrørende Regnskabsopgørelse og Lagertælling, skal jeg for det første henvise til de Bemærkninger, der herom findes i Betænkningen fra Folketingsudvalget, hvor dette Spørgsmaal har været drøftet, og for det andet henlede Opmærksomheden paa § 6, Stk. 2, hvori der findes en Mulighed for Ligningsmyndigheden til, hvor Forholdene i særlig Grad taler derfor, at bevilge en passende Forlængelse af Fristen for Opgørelsens Indgivelse. Maaske kan netop et saadant Tilfælde som det, det ærede Medlem pegede paa, falde ind herunder.

Endelig vil jeg pege paa, at den Udtalelse, der i Gaar blev indflettet i Folketingsudvalgets Betænkning fra Statens Ligningsdirektorat, er videreudsendt til Offentligheden med en lidt nærmere Forklaring, saa at det er blevet aabenbart, hvad der her er sket i Form af en vis Udvidelse af Bestemmelsen.

Jeg skal ikke lade mig friste af det ærede Medlem Hr. Lannung til at indgaa paa en Diskussion om Eengangsbeskatningen. Nu er vi midt i en gensidig Lykønskingskampagne, om jeg saa maa sige, og at skulle forstyrre denne gunstige Atmosfære med et Slagsmaal om Formerne for en Eengangsbeskatning i dette Øjeblik, da en endelig Afklaring ikke kan siges at foreligge, vilde genere mig en lille Smule, og jeg ved heller ikke, om Tiden i Dag egentlig bør benyttes til en saadan Diskussion. Det vilde være helt berettiget, saafremt der i selve det Forslag, der her foreligger, var fastlagt et Princip for en saadan fremtidig